

Syberia opisana przez Thubrona okazuje się kwintesencją Rosji – na powierzchni resztki obozowych baraków sprzed 50 lat, a pod lodem mamuty zachowane tak, że można policzyć liście z ich ostatniego posiłku. I na przemian: jedno odmarza, a drugie zamarza. Thubron podróżuje po paradoksalnej krainie, która jednocześnie umiera i się odradza. Spod lodu wychodzi Kościół prawosławny, lokalne kultury, które miały stać się częścią jednego radzieckiego ludu, ale nie dały się do końca podporządkować, a zamarzają resztki sowieckiego imperium, stare obozy, instytuty badawcze i komunistyczne utopie budowane na wiecznej zmarzlinie. Gdzieś pod lodem i pod Rosją kryje się jednak coś potężnego, jednolitego, co kolejne ustroje chcą pokonać lub przeobrazić, ale w końcu zawsze stają się tylko jego częścią. Thubron stara się to opisać, pokazując fascynujące miejsca, bardziej i mniej znane. Podróż rozpoczyna w Jekaterynburgu, wspominając egzekucję rodziny carskiej, potem odwiedza m. in. Workutę (gdzie uczestniczy w prawosławnym nabożeństwie upamiętniającym ofiary łagrów), Akademgorodok pod Irkuckiem (miasto uczonych, dziś pozbawionych państwowych funduszy), jezioro Bajkał, syberyjski klasztor buddyjski, wreszcie Kołymę.

"Czytając książkę Colina Thubrona, możesz podróżować po Syberii, nie wychodząc z domu. To znaczy, masz okazję zrobić dwadzieścia kilka tysięcy kilometrów wzdłuż i w poprzek owej niezwyklej krainy, spotkać się z ałtajską Lodową Księżniczką, ze starowierami i z szamanami Tuwy, odwiedzić prawosławny monaster pod Irkuckiem i lamajski dacan pod Ułan Ude, popłynąć Leną naprzeciw Arktyce, aby podziwiać świat za kręgiem polarnym, obejrzeć Bajkał i odwiedzić ostatnich Żydów w Birobidżanie, pobyc w Jakucku i na Kołymie, łyknąć nieco historii i bardzo dużo wódki z bohaterami dzisiejszej Syberii – a wszystko to nie wstając z własnej otomany... Jeśli zaś zdrowie i kasa ci pozwolą, to jestem pewien, że po przeczytaniu książki Colina Thubrona sam zechcesz tam pojechać".

Mariusz Wilk Książka otrzymała w 2010 roku Nagrodę Nicholasa Bouviera.

ŹRÓDŁO OPISU:

<http://platon.com.pl/katalog/ksiazki/po-syberii-34543/>
DOSTĘP 22.08.2015r.